

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 10 lutego 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Linköpings tingsrätt — Szwecja) — Lotta Andersson przeciwko Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

(Sprawa C-30/10) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 80/987/EWG — Artykuł 10 lit. c) — Przepis krajowy — Gwarancja wypłaty należności z tytułu niezaspokojonych roszczeń pracowników najemnych — Wylączenie osób, które w okresie krótszym niż sześć miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości zatrudniającej je spółki posiadały jej istotną część i miały w niej znaczący wpływ)

(2011/C 103/13)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Linköpings tingsrätt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lotta Andersson

Strona pozwana: Staten genom Kronofogdemyndigheten i Jönköping, Tillsynsmyndigheten

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Linköpings tingsrätt — Wykładnia art. 10 lit. c) dyrektywy Rady 80/987/EWG w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy, zmienionej dyrektywą 2002/74/WE — Ustawodawstwo krajowe wykluczające z kręgu osób mających prawo do gwarantowanych świadczeń pracowniczych osoby, które w okresie krótszym niż sześć miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości zatrudniającej je spółki były posiadaczami jej istotnej części i miały w niej znaczący wpływ

Sentencja

Artykuł 12 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (wersja skodyfikowana) należy rozumieć w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie istnieniu przepisu prawa krajowego, który wyklucza pracownika najemnego z kręgu osób uprawnionych do otrzymania wypłaty należności z tytułu niezaspokojonych roszczeń na tej podstawie, że ten pracownik, sam lub wraz ze swymi bliskimi krewnymi, w okresie krótszym niż sześć miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o ogłoszenie upadłości przedsiębiorstwa był posiadaczem istotnej części tego przedsiębiorstwa i miał znaczący wpływ na jego działalność.

⁽¹⁾ Dz.U. C 100 z 17.4.2010

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 lutego 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Rouen — Francja) — Marc Berel i in. przeciwko Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre

(Sprawa C-78/10) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy kodeks celny — Artykuły 213, 233 i 239 — Odpowiedzialność solidarna wielu dłużników za ten sam dług celny — Umorzenie należności celnych przywozowych — Wygaśnięcie długu celnego — Możliwość współdłużnika solidarnego powołania się na umorzenie przyznane innemu współdłużnikowi — Brak)

(2011/C 103/14)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Rouen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Marc Berel, działający jako pełnomocnik Société Port Angot Développement, Emmanuel Hess, działający jako zarządca sądowy Société Port Angot Développement, Rijn Schelde Mondia France SA, Receveur principal des douanes de Rouen Port, Administration des douanes — Havre Port, Société Port Angot Développement, następczyni prawna Manutention de Produits Chimiques et Miniers Maprochim SAS, Asia Pulp & Paper France EURL

Strony pozwane: Administration des douanes de Rouen, Receveur principal des douanes du Havre, Administration des douanes du Havre

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel de Rouen — Interpretacja art. 213, 233 i 239 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) — Umorzenie ceł przywozowych — Możliwość powołania się przez współdłużnika na solidarny charakter zobowiązań celnych w celu skorzystania z umorzenia ceł przywozowych przyznanego wcześniej innemu współdłużnikowi

Sentencja

Artykuły 213, 233 i 239 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 82/97 z dnia 19 grudnia 1996 r. powinny być interpretowane w ten sposób, że w kontekście solidarnej odpowiedzialności za dług celny w rozumieniu art. 213, taki jak dług będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, przepisy te stoją na przeszkodzie